

O Femeie pentru Vremurile noastre

Marie Madeleine... în căutarea unui drum pentru viitor

Mai 2007
publicația # 3

Un buletin informativ elaborat de
Însoțitoarele Credincioase ale lui Isus.
Stella Maris , Broadstairs , Kent , England

Vă invităm să vizitați pagina noastră de web ca să aflați mai mult despre viața lui Marie Madeleine și despre congregația pe care a fondat-o
www.fcjsisters.org

Exemplul dat de o mamă

Marie Madeleine, Fondatoarea Însoțitoarelor Credincioase ale lui Isus, s-a născut într-o familie cu multe rude în Chateauroux, Franța. Pe lângă părinții, sora și frații săi, era înconjurată de mătuși, unchi și veri. Formau o familie fericită și fără griji stabilită de mult timp în regiune. O dată cu izbucnirea Revoluției, viața s-a schimbat în mod dramatic și familia a trecut prin greutăți, înfruntând închisoarea și exilul.

Mama Mariei Madeleine, Doamna de Bengy, era o femeie înțeleaptă și iubitoare care a demonstrat curaj și perseverență când soțul ei a fost întemnițat în timpul Revoluției. A rămas demnă în fața nenorocirii și nu s-a lăsat pradă disperării, îndreptându-și eforturile între demersurile în vederea eliberării soțului (său) și creșterea copiilor într-o casă izolată la o fermă. A făcut față situației în mod realist și și-a îndemnat copii să facă la fel. Marie Madeleine, cea mai vârstnică dintre copii, era un sprijin important pentru mama sa și a învățat de la aceasta cum să conducă treburile casei. Lui Marie Madeleine i-au rămas întipărite în minte stăruința mamei sale în rugăciune și încrederea în Dumnezeu.

Moarte.....și depresie

Când Marie Madeleine Victoire s-a căsătorit cu Joseph de Bonnault d'Houët, zestrea ei a fost conacul de la Parassy, un loc idilic înconjurat de pământ agricol și vie. Ea și Joseph au plecat acolo după căsătorie, iar la două săptămâni după moartea lui, ea s-a întors acolo împreună cu sora și cumnata ei, încercând să se resemneze. Dar era însărcinată în opt luni, așa că a plecat, copleșită de durere la reședința familie Bonnault ca să nască. În ciuda grijii celor două familii, Marie Madeleine a suferit o depresie postnatală. Ea a suferit de anxietate care a făcut să-i fie frică că copilul său era mort. A avut coșmaruri în care a văzut înmormântarea sa. Suferința nu trece ușor. Cum era de așteptat, copilul se afla în centrul vieții lui Marie Madeleine. Treptat și-a recăpătat echilibrul și a început să-i facă plăcere petrecerile, balurile și să meargă la teatru. *Totuși, aceasta nu a durat prea mult.*

Sensibilă la necazurile altora

Încă înainte de căsătorie, Marie Madeleine era sensibilă la necazurile altora. Joseph era și el preocupat de soarta prizonierilor, iar după moartea lui, soția i-a continuat activitatea generoasă. În închisoarea din Bourges se aflau mulți prizonieri spanioli din Războiul Peninsular. Marie Madeleine nu numai că le trimitea mâncare dar se ducea incognito să-i îngrijească. La fel ca Joseph, s-a îmbolnavit de febră tifoidă, dar spre deosebire de el, ea s-a însănătoșit. Dar însănătoșirea i-a prilejuit o nouă experiență. Tânjea după ceva mai mult. Simțea o strângere de inimă.

Viața se schimba.....ce se întâmpla?

Înebunita după Eugène

Eugen a fost în centrul vieții lui Marie Madeleine. În fapt, ea era atrasă de toți copiii pentru că în fiecare îl vedea pe Eugene; „acea strună” a scris ea „vibra întodeauna cu tonurile adânci din inima mea”. El nu a fost niciodată departe de gândurile ei. Ca multe alte mame ea a păstrat toate scrisorile pe care el le-a scris de la școală cu vești despre sănătatea lui, mâncare, prietenii săi, lecțiile lui și examenele, problemele simple despre casă, despre el însuși, bunici, și chiar despre viața de la Parassy.

Marie Madeleine a primit cu bucurie colegii lui la Parassy în timpul vacanței și i-a îngăduit să viziteze acasă prietenii de școală. Bunicul din partea mamei a ținut foarte mult la el și a petrecut mult timp împreună. În general Marie Madeleine nu a „posedat” pe fiul ei dar, a admis că iubirea sa pentru el se apropia de idolatrie!

Marie Madeleine ...

Nu a fost niciodată descrisă ca fiind drăguță sau frumoasă. Dar cu ochi surâzători și un zâmbet radiant, entuziastă și înțeleaptă ea a fost întodeauna considerată atractivă.

*Simt că sunt numai întrucâtva conștientă de plan,
muzica, tema.
Totuși, simt câteodată că îi voi da de capăt.
Elizabeth Jennings*

Ce a urmat?

În anii de după moartea lui Joseph, Marie Madeleine s-a gândit serios să se recăsătorească. Chiar era pe punctul de a accepta o propunere de căsătorie, când a simțit că nu aceasta voia Dumnezeu de la ea. *S-a rugat să facă voia Domnului și să o facă cu bucurie.*

În ascunzătoarea din Parassy

Casa lui Marie Madeleine din Parassy era deja pentru ea un loc al amintirilor când a dat gazduire unui preot ieșuit timp de cinci luni, în anul 1815. Era un lucru periculos pentru că acesta era Joseph Varin, un regalist. Napoleon scăpase din Elba și Pr. Varin era unul dintre mulți suspecti împotriva lui Napoleon. Pentru Joseph Varin șederea sa de cinci luni a fost o perioadă de izolare binevenită, în timp ce pentru Marie Madeleine a fost o perioadă de formare spirituală adâncă.

Discuțiile cu Fr Varin, i-a întărit înțelegerea despre Societatea lui Isus și spiritualitatea acesteia. Pentru Marie Madeleine a fost de mare folos perioada de rugăciune, discuție și reflexie. *Când reîntoarcerea la Paris nu a mai însemnat un pericol pentru Pr. Varin, amândoi și-au dat seama că Dumnezeu îi cerea ceva lui Marie Madeleine, dar nu le era clar ce.*

Numele meu este Madeleine

Semnificația numelui său a făcut-o să înțeleagă mai adânc chemarea lui Dumnezeu pentru ca---*Numele meu este Madeleine ; doresc să fiu ca patroana mea care l-a iubit pe Isus, Domnul ei, cu atâta sensibilitate încât l-a slujit, l-a urmat în călătoriile sale și în faptele sale chiar până la picioarele Crucii. Ca și femeile sfinte, spre deosebire de Apostoli, nu l-au părăsit pe Isus în momentul de supremă suferință, și ...s-a dovedit a fi 'însoțitoarele sale credincioase'.* Doresc un grup de femei religioase care, împreună cu mine, vor purta numele: *Însoțitoarele Credincioase ale lui Isus...* Pas cu pas, Marie Madeleine a urmat ce credea ea că ar fi calea ce i-a fost arătată și a fondat un grup religios nou. În timp ce unii n-au șovăit niciodată să o sprijine, alții au ezitat. *A trebuit să aibă mare curaj și încredere în anii ce au urmat.*

Scenă mai cuprinzătoare în Franță

În urma Revoluției Franceze, unele femei din toată Franța au acționat pentru restaurarea religiei și pentru stabilitate socială. Este un fapt uimitor că între 1800 și 1820 s-au format în Franța douăzeci și cinci de noi congregații de femei ; iar, în fiecare an între 1820 și 1880 au fost fondate șase noi grupuri. Impresionate de suferință și de instabilitatea socială din jurul lor, și de dispariția stării de bine din punct de vedere spiritual, s-au angajat într-o multitudine de activități care ajutau la diminuarea sărăciei, aduceau alinare holnavilor și muribunzilor și ajutau la educarea sănătoasă a copiilor.

Marie Madeleine a contribuit la această înflorire de viață nouă, iar Însoțitoarele Credincioase formau unul dintre aceste grupuri. Începând să activeze din 1820 în Amiens, în Franța, acum Însoțitoarele Credincioase trăiesc și slujesc în cincisprezece țări și au lucrat pe toate continentele în decursul timpului.

Și ce s-a întâmplat cu Eugène ?

Eugène și-a terminat studiile la Colegiul Sf. Acheul în 1820. Rezultatele sale finale au fost strălucite. În septembrie al acelui an Marie Madeleine a vizitat Colegiul Sf. Acheul ca să mulțumească corpului didactic pentru grija față de fiul său. La fel ca mulți din familia sa, Eugène a ales cariera juridică și a studiat la Universitate din Paris. (Întotdeauna grijulie, mama sa i-a găsit un apartament și o menajeră). În 1830 era mândră, ca orice mamă, când a putut scrie unei prietene că fiul ei a luat examenul final *în mod stralucit.*

Eugène dorea să se căsătorească, iar mama sa și prietenii l-au ajutat să-și caute o soție ideală! (acesta fiind obiceiul vremii) În cele din urmă după rugăciuni stăruitoare (toate surorile FCJ se rugau această intenție), și după ce a fost prezentat unor domnișoare corespunzătoare în vederea căsătoriei, Eugène a întâlnit-o pe Louise Bosquillon d'Aubercourt, viitoarea sa soție. Eugène și Louise au avut trei copii, iar surorile FCJ continuă să țină legătura cu descendenții acestora.

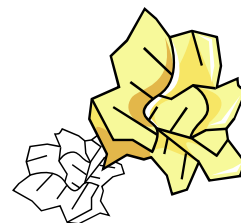
P.S. În caz că nu știți...

Certificatul de căsătorie al lui Marie Madeleine conține două date: « le trois fructidor » și 21 August 1804. De ce ? Fiind un document civil, consemna termenul Fructidor care marca cea de a douăsprezecea lună a Calendarului Republican în vigoare în acea vreme (dar care nu a mai fost folosit după 1805) <http://en.wikipedia.org/wiki/Fructidor> este adresa unui tabel care indică transformarea suferită de Calendarul Gregorian în cel Republican!

O FEMEIE A TIMPURILOR NOASTRE

lucrând cu copiii săraci atunci și acum...

Septembrie 2007
Editura nr. 4

BULETIN INFORMATIV AL SURORILOR
ÎNȘOȚITOARE CREDINCIOASE
ALE LUI ISUS

Stella Maris ,Broadstairs, Kent, Anglia

Vă invităm să vizitați site-ul nostru și să
aflați mai mult despre congregația noastră
fondată de Marie Madeleine

www.fcjsisters.org

În primul rândÎnșoțitoare ale lui Isus ,

Visul lui Marie Madeleine a fost ca congregația pe care a fondat-o în 1820 să cuprindă persoane religioase, să fie Înșoțitoare ale lui Isus. Spera ca ele să deschidă școli, să se implice în organizarea de exerciții spirituale, și în munca în zonele unde era nevoie de misionari. Marie Madeleine era o femeie profund contemplativă dar și deosebit de practică. Nu a așteptat să-i fie puse în aplicare toate visele. În Amiens, unde locuia, industria textilă era în recesiune în 1820, ca de altfel în toată Franța. Familiile muncitorilor textiliști erau în suferință grea și Marie Madeleine nu a pierdut ocazia de-i ajuta, în special pe femei și copii.

Cauza principală a recesiunii era războiul sângeros. De lungă durată și de mare anvergură dintre Marea Britanie și Franța între anii 1793 și 1815, care s-a extins și în multe alte țări. Starea de război a avut efecte de durată asupra comerțului internațional. Porturile erau blocate și sancțiunile economice impuse reduceau aprovizionarea și creșteau prețurile mărfurilor, incluzând bumbacul brut. La fel ca în lumea de astăzi, copiii erau primele victime ale sancțiunilor economice. Copiii din **St. Leu** sufereau foarte tare.

Grija față de „strângătorii de bumbac”

Marie Madeleine iubea copiii și încă de la început, în 1820, Înșoțitoarele Credincioase ale lui Isus îngrijeau copiii săraci. În plus, un grup mic de așa numiți „strângători de bumbac” au intrat în grija surorilor. Acești copii lucrau în fabricile textile adunând bucățele foarte mici de bumbac de pe jos, de pe războaiele de țesut și de pe darace pentru că bumbacul era foarte scump. După ce erau sortate și curățate, bucățelele de bumbac erau vândute torcătoarelor și puținii bani reprezentau un venit suplimentar pentru familii.

Pentru că din ce în ce mai multe înșoțitoare se alăturau lui Marie Madeleine, ea a putut să extindă activitatea cu strângătorii de bumbac. Dar era nevoie de mai mult spațiu și, impresionați de acest grup religios, autoritățile orașului au obținut de la Ministerul de Război o clădire dezafectată pentru a o folosi. Bineînțeles, strângătorii de bumbac au venit în număr mare. Indiferent de vreme, la ora 7 dimineața, 250 de copii erau la porțile clădirii. Majoritatea copiilor erau foarte nevoiași și alții erau evident bolnavi, dar toți purtau câte un coș cu căpețele de bumbac care să fie descălcite și apoi duse acasă seara. Copiii petreceau douăsprezece ore pe zi în acel paradis sigur; ore în care părinții lor munceau în fabricile textile.

Marie Madeleine și surorile ei le ofereau acestor copii iubire și grijă, într-o perioadă în care exploatarea copiilor era considerată a fi normală. Evident tinerii aveau ocazia să descâlcească și să curețe bucățelele de bumbac. Învățau catehismul, făceau lecții de citire și aritmetică, aveau ocazia să se joace împreună și să se bucure de copilărie.

Marie Madeleine și surorile ei le ofereau acestor copii iubire și grijă, într-o perioadă în care exploatarea copiilor era considerată a fi normală. Evident tinerii aveau ocazia să descâlcească și să curețe bucățelele de bumbac. Învățau catehismul, făceau lecții de citire și aritmetică, aveau ocazia să se joace împreună și să se bucure de copilărie.

Grija față de orfani

Grija specială a lui Marie Madeleine pentru orfani a fost tandră și practică. În 1846 a obținut o proprietate la Camon, care la timpul respectiv era un sat. Casa era spațioasă și împreună cu grădina a devenit orfelinat, iar casa din Amiens a devenit școală cu internat.

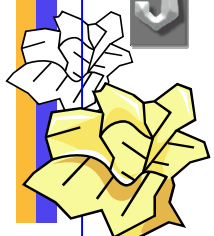
St. Leu este o zonă din **Amiens** chiar la nord de catedrală. În trecut era cartierul industriei textile a orașului. Astăzi, Amiens mai produce încă cea mai mare parte a catifelelor din Franța dar fabricile s-au mutat în suburbii. Cartierul St. Leu are o rețea de canale, astăzi șerpuitoare pavate cu piatră și case individuale. Cartierul a fost restaurat și s-a transformat într-o zonă rezidențială elegantă a orașului Amiens.

Clădirea de pe colț, dintre Rue des Augustins și Rue du Puits-Vert stă mărturie încă din 1830 despre primele Înșoțitoare ale lui Isus care au îngrijit copiii săraci ca prima lor îndeletnicire organizată.

Marie Madeleine a murit în 1858 și, așa cum și-a dorit, a fost înmormântată cu orfanii din cimitirul de la Gentilly, Paris.

Munca cu femeile

Primele Însoțitoare nu s-au limitat doar la munca cu copiii vecinilor. Marie Madeleine a înțeles necesitatea ajutorării familiilor, în special al mamelor. Pragmatică, isteată și plină de compasiune, Marie Madeleine a înțeles suferința acestor femei sărace și a făcut câteva ceva să o ușureze.

Comunitatea avea grijă de numeroși copii în timpul orelor de muncă din fabrici și la ora 7 seara, deîndată ce tinerii eliberau clădirea, începeau cursurile unei școli serale pentru 80 de femei. Femeile erau căsătorite sau necăsătorite, tinere sau de vârstă mijlocie, casnice sau angajate în fabrici. Toate erau nerăbdătoare să învețe catehismul, să-și întărească credința sau pur și simplu să se bucure de câteva ore într-o atmosferă odihnitoare și plăcută. Orelle de seară erau foarte populare și s-a ajuns în situația în care femeile doreau să-și petreacă duminica cu surorile. Era mare nevoie de spațiu și Marie Madeleine, care primise deja ajutor de la autoritățile orașului, a cerut din nou mai mult spațiu. La cererea autorităților orașului, Ministerul de Război i-a acordat încă o locație pentru munca cu femeile. Cursurile serale s-au desfășurat timp de mai mulți ani, până ce au fost preluate de o congregație fondată pentru această activitate.

Marie Madeleine și surorile ei au acordat asistență acestor femei, au înțeles importanța radicală a sănătății și fericirii lor și le-a ajutat să-și întărească credința și demnitatea.

O femeie iubitoare

În 1970, Biserica a declarat că Marie Madeleine a trăit o viață cu adevărat sfântă. Pasul următor în cazul Marie Madeleine este beatificarea. Înainte de aceasta este nevoie de dovezi că prin mijlocirea ei a avut loc ceva minunat, că s-a întâmplat o minune. Pentru că acesta înseamnă o sarcină enormă, un fel de a începe este cererea de favoruri de la ea în viața de fiecare zi.

Marie Madeleine este o „prietenă” căreia îi pasă de noi, se roagă cu noi și este dispusă să ne ajute. Așa că cereți-i să se roage cu voi pentru ce aveți nevoie și aduceți la cunoștință surorilor FCJ de vreun ajutor pe care-l primiți prin mijlocirea lui Marie Madeleine. Vă rugăm să informați la una din următoarele contacte:

Beatrice Molyneux fcJ sau **Regina Dempsey fcJ**
Laurel Hill Court, Summerville Avenue, **Limerick, Irlanda**

Breda Bresnihan fcJ, Stella Maris, North Foreland,
Broadstairs ,Kent, UK CT10 3NR

Catherine Moore fcJ, 36 Donegal St, **Norwood**,
South Australia 5067

Dolores D'Amour, CiM c/o Sacred Heart Convent FCJ,
219-19 Avenue, SW, **Calgary, Alberta, Canada T2S 0C8**

Luminița Popescu, fcJ Strada Monetăriei nr 12,
Et. 2 Ap.9 Sector 1, **Bucharest 011216, Romania**

Inspirația lui Marie Madeleine continuă să trăiască: în luna **mai 2002**, aproape două secole după ce Marie Madeleine și-a început activitatea cu familiile din St. Leu, Surorile Însoțitoare Credincioase ale lui Isus au început un proiect cu familiile de lângă un loc sordid din zona 6, Bagong Silangon, din orașul **Quezon** din **Filipine**. La fel ca muncitorii textiliști din St. Leu, aceste familii sunt victime ale schimbărilor din economie, mânădu-i spre oraș în căutarea existenței. Ei suferă până la extrem de sărăcie economică. Activitatea FCJ în zona 6 a început cu femeile pentru că surorile au crezut că sănătatea și fericirea unei mame influențează întreaga familie.

Femeile din *zona 6* aveau multe probleme dar banii reprezentau cea mai mare îngrijorare și s-au găsit mijloace de ajutor ca femeile să-i câștige și să-i economisească.

S-a creat un grup de economii care a ajutat unele familii să scape de datorii mari pentru care aveau de plătit dobânzi mari. S-a creat o cooperativă și mare a fost bucuria când acești bani s-au dat membrilor după sumele pe care le economisiseră. Unele femei au putut să obțină împrumuturi pentru proiecte pe termen lung.

Sănătatea și fericirea mamei influențează întreaga familie.

Foarte curând după ce a fost deschis Centrul, era clar că era nevoie de mai mult spațiu și clădirea a fost extinsă. În același timp s-au identificat și necesitatea altor utilități pentru 120 de familii cum ar fi fose septice și toalete în casele acestora. Acestea s-au realizat de către Centru cu ajutorul multor suporteri. Toate acestea au contribuit considerabil la curățenia mediului înconjurător și la reducerea unor îmbolnăviri potențiale.

Centrul a realizat o îmbunătățire a condițiilor de trai.

Centrul FCJ din zona 6 este un mic rai pentru mame și copii. S-au înființat cercuri pentru copii unde li se spun povești și li se oferă jucării, și s-a înființat un centru de prim ajutor medical. Dar mai presus de toate li se oferă dragoste și acceptare socială. Centrul este deschis pentru toți care doresc să vină să stea de vorbă, să bea o cafea sau un ceai și să se relaxeze într-un mediu liniștit. În cadrul activității „Credință și Viață”, femeile învață să înțeleagă menirea propriei vieți și să simtă prezența lui Dumnezeu pe parcursul vieții lor.

Centrul ajută la crearea unui climat de prietenie între femei. Ele pot să fie mai libere și mai active în problemele comunității. În plus, tinerii din zona 6 sunt mai implicați în programele de pregătire. Zona a devenit mult mai curată și oamenii au început să fie conștienți de aspectul ecologic. S-a îmbunătățit și starea de sănătate. Demnitatea femeii este recunoscută.

A prins viață și continuă

idealul lui Marie Madeleine....

O Femeie a Vremurilor Noastre

Marie Madeleine, femeie de afaceri

Noiembrie 2007
numărul 5

buletin informativ editat de
ÎNȘOȚITOARELE CREDINCIOASE ALE LUI ISUS
Stella Maris Broadstairs Kent Anglia

Vă invităm să vizitați web-site-ul nostru ca să
aflați mai multe despre congregația noastră
pe care a fondat-o Marie Madeleine.....
www.fcjsisters.org

Ar putea părea ciudat să o descriem pe Marie Madeleine, fondatoarea Înșoțitoarelor Credincioase ale lui Isus în calitate de femeie de afaceri. Cei cărora le este familiară povestea ei știu că a fost mamă, văduvă și călugăriță...

... dar femeie de afaceri?

Atunci când reflectăm inițiativa de fondare a congregației nu este greu să recunoaștem provocarea de demarare a acestui proiect ca să nu mai amintim extinderea și dezvoltarea lui. Împlinirea încununată de succes a visurilor lui Marie Madeleine pentru împărăția lui Dumnezeu a fost alimentată de dragostea ei stăruitoare față de Isus, Înșoțitorul ei, și a fost ajutată de o înclinare spre afaceri. Rămasă văduvă, era o femeie înconjurată de o lume a bărbaților. Nu a avut o sursă continuă de îndrumare când și-a stabilit comunitățile și nu a fost susținută de donatori semnificativi în aventura ei. Pe parcursul vieții, capacitatea ei de judecată prudentă și organizare financiară sănătoasă i-au dat posibilitatea să înființeze case în Franța, Anglia, Italia, Irlanda și Elveția. Dragostea față de Dumnezeu a fost forța ei călăuzitoare și i-a oferit lui Dumnezeu cele mai bune talente ale sale. **A fost fără îndoială o femeie de afaceri eficientă.**

O femeie de afaceri de succes

Referindu-ne la Marie Madeleine din perspectiva aceasta am putea fi ajutați de o descriere oferită de o tânără din Canada, Emma Coombe, care deține o poziție managerială într-o întreprindere mare și care studiază pentru un masterat în afaceri. Nu putem decela multe aspecte ale reflexiei de mai jos, dar merită să reținem aspectele pe care le putem citi în crâmpeiele oferite de acest buletin informativ.

„...O femeie de afaceri de succes este un lider și mentor în comunitate. Este cinstită, încrezătoare, hotărâtă, reticentă față de risc, deschisă față de critică. Își recunoaște greșelile, este preocupată de învățătură și schimbare, are capacități de comunicare excelente și o pasiunează munca pe care o face. Pentru a fi un lider eficient, o femeie de afaceri trebuie să-și stabilească o viziune strategică clară și să aibă țeluri pe care să se sprijine echipa sau organizația pe care o conduce și să angajeze persoanele din jurul ei în dezvoltarea și executarea planului pentru realizarea acestor țeluri. Recunoaște că persoanele din echipă și comunitatea pe care o servește au o poziție critică față de succesul organizației. Deci, va pune un mare accent pe încurajarea relațiilor din cadrul echipei sau a organizației cât și a susținătorilor din afară. În concluzie, o femeie de afaceri eficientă își poate măsura eficiența și succesul luând în considerație realizările echipei sale.”

Emma F.Coombe

Privind prin lentila acestei descrieri, am putea sugera că Marie Madeleine, care s-a angajat să fie înșoțitoare a lui Isus, a avut o viziune strategică și înclinația ei spre afaceri s-a îndreptat spre dezvoltarea scopurilor de sprijinire a celor nevoiași.

Harul construiește asupra naturii umane, și multe aspecte ale abilităților în afaceri dovedite le-a învățat de la mama sa a cărei învățătură i-a dat posibilitatea fiicei sale să devină pricepută în toate aspectele treburilor gospodărești.

1818 ..prima casă FCJ...un chilipir

În 1817 devenise clar pentru Marie Madeleine că era chemată să fondeze o congregație religioasă, și a început să caute casă. Era o provocare. Nu știm ce se întâmpla pe piața imobiliară din Amiens dar știm cu certitudine că ea s-a întâlnit cu un prieten care i-a spus că o casă potrivită pe care ea o văzuse deja se vindea acum la jumătate de preț. Este interesant că ea nu s-a grăbit să facă tranzacția. S-a rugat și a reflectat asupra problemei, a discutat cu cei care o ajutau, și numai după aceea a început să facă formalitățile necesare. Ulterior, proprietatea a fost examinată și în trei zile Marie Madeleine a devenit proprietara casei și a mobilierului pentru 16.000 de franci. Prețul cerut inițial pentru casă a fost de 40.000 de franci. S-ar părea că Marie Madeleine achiziționase un adevărat chilipir!

Rugăciunea pentru însănătoșire
care o celebrează pe Marie Madeleine
este acum la dispoziția dvs.

Detalii pentru obținerea unui
exemplar, e-mail.....
mmfcjnewsletter@googlegmail.com

1821...administrare bună și generoasă

Marie Madeleine avea o situație financiară bună. Familia soțului ei asigura existența ei și a fiului ei Eugène și a existat și venitul provenit de la viile din Parassy. Casa era zestrea ei care a devenit atât un loc de refugiu cât și o sursă de venit. În fiecare an, ea supraveghea recolta de struguri și administra afacerea. Beneficiul care a făcut să sporească această administrare bună a fost împărțit în mare măsură cu alții. O notă din hârtiile lui Marie Madeleine, scrisă probabil pentru îndrumătorul ei spiritual arată: *“Nu am mărturisit nimănui dar sunt în posesia venitului anual cu un an înainte, și în plus 8,000 de franci. De când m-am căsătorit, acum șaptesprezece ani, venitul meu este de 3,000 de franci, din acare, fiul meu m-a costat 1,200 de franci în ultimii șapte ani. Deci au rămas 1,800 de franci, și totuși am fost în stare să dau altora în mod frecvent – o dată 2,000 de franci unei singure persoane, 1,600 de franci unor alte două persoane și sume aproape echivalente unor alte persoane...”* Un calcul rapid arată că ea a dat altora un procent semnificativ din venitul ei anual.

1830...un dar neașteptat la Londra

Marie Madeleine a fost binecuvântată când a ajuns la Londra în noiembrie 1830. Deci a fost sfătuită că o fundație ar putea fi imposibilă datorită costurilor, ea s-a încrezut în Providența Divină. În Londra a poposit într-un mediu de emigranți francezi dintre care erau mulți preoți, care fugiseră din cauza Revoluției și rămăseseră la Londra unde fondaseră centre liturgice, capele și școli. Întâmplător, Marie Madeleine fusese îndrumată spre școala caritabilă Sf. Aloisie. La o zi de la sosirea ei, preotul care răspundea de școală, Pr. Nérinckx, i-a oferit instituția lui Marie Madeleine. În mod înțelept, ea i-a sugerat că ar trebui să primească recomandare din Franța. Preotul a considerat că nu era necesar, și după un interviu cu un înalt cleric, Marie Madeleine a primit școala și biserica. Era 16 noiembrie și era în Londra numai de cinci zile.

Anii 1830...un chilipir remarcabil în Turin

În orașul Turin al anilor 1830, pe când Marie Madeleine fonda instituții de educație pentru copii și pentru pregătirea profesorilor, Don Ioan Bosco își începea activitatea pentru educarea tinerilor. Cei doi s-au împrietenit și se sprijineau reciproc. Preoții lui Don Bosco oficiau liturghii pentru Însoțitoare care, la rândul lor, cârpeau sute de ciorapi ale băieților în fiecare săptămână. O relație fericită cu persoane din afară!

Menținând trează viziunea

Pr. Georgelin, capelanul mănăstirii FCJ din Paris, a spus că Marie Madeleine care prin cumpărarea de terenuri întinse, prin construirea de clădiri mari și de extindere a unora deja existente înseamna un lucru ușor pentru ea când era vorba de ajutorarea săracilor, sau conducerea sufletelor spre cer. M. de Tarlé, secretar General al Camerei de Comerț a Franței nota că atunci când era vorba de ajutorarea săracilor, sau conducerea sufletelor spre cer, era remarcabilă prin vigoarea și bărbăția ei. *„S-a lăsat condusă toată viața de acțiunea divină”,* a spus el, *„dar nu a pierdut niciodată contactul cu realitate”.*

1841...Certificat de rezidență...Londra

În 1841 Marie Madeleine dorea să cumpere Gumley House, o proprietate frumoasă din vestul Londrei. Casa era o proprietate de perspectivă, dar Marie Madeleine nu avea banii necesari. Fără să-și piardă cumpătul, i-a scris surorii care se ocupa de afacere... *„trebuie cumpărată cu 2,500 de lire sau chiar cu 2,800 dacă nu reușești să obții cu mai puțin”.*

Episcopul Griffiths de Westminster i-a oferit un împrumut și indiferent de eventualele dificultăți legate de împrumuturi, a îndemnat la acțiunea pornită. *„Susțin că trebuie să o cumpărăm. Dumnezeu îmi va da posibilitatea să găsesc banii. Afacerea aceasta este mult mai importantă pentru slava lui Dumnezeu ca să o las să cadă din cauza banilor.”* Restul scrisorii dovedește puterea de înțelegere excepțională atât în chestiuni juridice cât și din afaceri. Pe 22 martie i-a scris unei surori: *„În cele din urmă am cumpărat o casă,...la un preț bun,...Regina și Parlamentul mi-au acordat un certificat de rezidență care-mi permite să fac investiții, dar numai certificatul a costat aproape 200 de lire sterline.”* Era nevoie de mai mulți bani și foarte simplu, a cerut ajutorul tuturor caselor FCJ.

1844...A ajuns să aibă succes...Nice

În 1844 Marie Madeleine a înființat o școală în Nice dar acum proceda în mod diferit. Experiența de 24 de ani îi arătase că proiectele prin care ajutase pe săracii din Amiens, Somers Town, Tottenham, Asti și Turin nu-i îndepliniseră așteptările și nu erau atât de prospere pe cât dorea. Acum adopta principiul că toate fundațiile, trebuie să fie nu numai în interesul săracilor, dar să înceapă să-i slujească și pe cei mai înstăriți. Simțea că, în general, aceste familii nu erau dispuse să-și încredințeze imediat copiii unor persoane despre care știau că le pasă numai de cei săraci. Pe de altă parte, săracii erau mulțumiți să-și aibă copiii în grija celor care îi instruiă pe cei avuți.

Fondatoarea și-a dat seama că alăturarea celor două direcții ale apostolatului garanta succesul fiecăruia.

În consecință, modelul unei școli pentru copii săraci și a uneia pentru copii din familiile mai avute a dat posibilitatea surorilor FCJ fie să se stabilească în medii de mare sărăcie sau cel puțin să slujească în astfel de medii. Modelul garanta o sursă de venit pentru comunitate și le dădea posibilitatea să treacă peste divizarea

socială într-o lume în care exista o diviziune economică profundă.

O investitoare grijulie

Marie Madeleine a fondat în timpul vieții 30 de case. Eugène, fiul ei, văzând succesul acțiunii mamei sale a fost convins că ea finanțase unele proiecte cu banii lui, nu numai cu ai ei. Ne putem imagina supărarea și suferința provocată de această acuzație și, în termenii limbajului de astăzi, conturile i-au fost revizuite. Avocații au dat mărturie că afacerile lui Marie Madeleine erau în perfectă ordine și că moștenirea fiului ei fusese bine investită și protejată. Eugène și-a exprimat totala satisfacție în urma rezultatului. *Femeia de afaceri de succes este cinstită, sigură de sine, hotărâtă, reticentă față de risc și deschisă față de critică.*

O femeie a timpurilor noastre

Buletin la a 150-a aniversare

Un buletin informativ
editat de

**Însoțitoarele
Credincioase ale
lui Isus**

**Stella Maris Broadstairs
Kent Anglia**

**5 Aprilie 2008
numărul 6**

De la fondarea lor
în 1820, Însoțitoarele
Credincioase ale lui Isus
au influențat
mii de vieți.

Dumnezeu să
binecuvânteze familia de
Surori FCJ, pe Însoțitorii
în Misiune și pe
colaboratori și să le dea
harul să continue munca
fructuoasă începută de
Marie Madeleine...

**Să fie mesageri ai
Bunei Vestiri a lui Isus!**

Vă invităm să vă uitați pe
site-ul nostru
de știri reactualizat
pentru a vedea cum
marchează aniversarea
familia noastră FCJ

www.fcjsisters.org

Acesta este un an special pentru familia de surori FCJ, Însoțitori în Misiune și colege, pentru că marchează a 150-a aniversare a morții lui Marie Madeleine, Fondatoarea noastră. Sărbătorim cu gratitudine viața și moștenirea ei.

Marie Madeleine avea 76 de ani când a murit la Paris în 1858. A trăit prima parte a vieții ca fiică, soră, soție, văduvă și mamă a lui Eugene fiul ei. Apoi în 1820, la vârsta de 38 de ani, a fost fondatoarea Societății FCJ, a devenit soră consacrată și la timpul potrivit bunică! A călătorit mult și a fondat mănăstiri și școli în Franța, Anglia, Irlanda, Italia și Elveția.

Marie Madeleine a fost o femeie evlavioasă plină de speranță a cărei inimă apostolică și viziune continuă să ne inspire pe fiecare dintre noi.

**Ne amintim cu gratitudine în timp ce sărbătorim
această a 150-a aniversare....**

Iarna anului 1858 era grea și Marie Madeleine era bolnavă. Vremea friguroasă a cedat în favoarea primăverii dar sănătatea ei nu s-a îmbunătățit. A venit Postul Paștelui și pe parcursul lui suferința ei a crescut, dar curajul ei calm, simplitatea și demnitatea au rămas puternice. O dată cu Săptămâna Sfântă i-a cerut suferința fizică și știa că i se apropie moartea. În ziua de Joia Sfântă, a 38-a aniversare a fondării Societății, Marie Madeleine le-a amintit surorilor despre semnificația zilei și le-a încurajat să-și reînnoiască obligația de a „sta împreună cu Maria și femeile sfinte la picioarele crucii”.

În Duminica Paștelui, pe 4 aprilie 1858, Marie Madeleine a primit vizita nepotului său, Léon, fiul cel mai mare al fiului său Eugene și a surorii sale, Louise. Chiar cu trei ani înainte, familia jelea moartea lui Joseph, al doilea copil al lor. Iubindu-și toți nepoții, existase totuși o legătură specială cu Joseph care purta numele bunicului său. Soțul lui Marie Madeleine, Joseph, murise când ea era însărcinată cu Eugene.

Marie Madeleine a fost încântată să-l vadă pe Léon, care acum avea puțin peste douăzeci de ani. A găsit-o pe bunica lui așezată în fotoliu, plângând și epuizată. Ascunzându-și disconfortul a avut o conversație animată cu tânărul. A putut să glumească pe seama tratamentului său. A plecat mulțumit în legătură cu ceea ce credea că este o îmbunătățire a sănătății ei, păstrând ca pe o comoară rozariul pe care ea i-l dăduse, fericit de asigurarea privind locul pe care îl avea în inima ei.

Pe 5 aprilie, în Lunea Paștelui, Marie Madeleine a continuat să fie înconjurată cu dragoste de surorile ei, membrele Societății, care era încă la început, Societate care era fructul uimitor a pierderii pe care o suferise la moartea soțului ei Joseph. Deși declara că ea nu conta în fondarea Societății, era numai recunoștința pentru felul în care colaborase cu visul lui Dumnezeu pentru viața ei. Cu blândețea ei obișnuită și o sărăcie care a acceptat realitatea în fiecare moment, ea a dat mărturie prin ce erau să fie ultimele ei cuvinte, spunând, în timp ce privea crucifixul „Exemplul bun face mare bine”. Ni se spune că, înconjurată cu mahnire de însoțitoarele credincioase ale lui Isus, pe când părăsea lumea ca să-și continue călătoria spre Dumnezeu, a existat de asemenea un simțământ de pace adâncă și de bucurie.

Astăzi suntem încă pătrunse de bucurie și gratitudine.

Sărbătorirea celei de a 150 –a aniversări

Familia FCJ mulțumește lui Dumnezeu pentru deschiderea lui Marie Madeleine la chemarea lui Dumnezeu, pentru angajarea ei față de Evanghelie și exemplul ei de blândețe iubitoare. „Zelul ei pentru suflete” a fost puternic și suntem recunoscătoare primelor Însoțitoare care, inspirate de exemplul ei, am intrat în tânăra Societate. Cinstim pe acele Surori FCJ, multe la număr, care au muncit cu zel de-a lungul anilor pentru Împărăția lui Dumnezeu. Sărbătorim Însoțitoarele Credincioase care au plecat înaintea noastră și ne bucurăm că suntem chemate să continuăm lucrarea Misiunii lui Dumnezeu astăzi....

La Stella Maris Broadstairs, Anglia, locul unde este înmormântată Marie Madeleine, se va celebra o Liturghie de mulțumire pe 5 aprilie 2008. În zilele de 7 și 8 mai vor fi „seri de sărbătorire” pentru personal și prieteni; se va prezenta un power point despre Marie Madeleine. La invitația conducerii Generale se va planta un pom de către fiecare comunitate FCJ în părțile mai noi ale Societății. Această plantare de pomi este atât un eveniment comemorativ în cinstea lui Marie Madeleine cât și o recunoașterea a *carbon footprint* nostru.

Provincia Americilor

Surorile din Provincia Americilor care sunt dintr-o zonă geografică largă au sărbătorit în mod dublu Capitlul lor Provincial în ianuarie 2008. Ele au sărbătorit a 150-a aniversare a morții lui Marie Madeleine și a 185 –a aniversare a sosirii primelor Surori FCJ în Canada; primele Surori FCJ care au ajuns în cele două Americi. În următoarele câteva luni, Surorile acestei provincii și Însoțitorii în Misiune vor planta pomi pentru a sărbători acest an special: Sunt planificate sărbători locale cu Însoțitorii în Misiune și cu alte persoane din comunități, parohii și colaboratori ai noștri.

Provincia Asia – Australia

La Melbourne, **Australia** pe 5 aprilie va fi un mini Pelerinaj (pentru Surorile FCJ, Însoțitorii în Misiune și alte persoane interesate) urmat de o Liturghie de mulțumire la ora 12 în Biserica Sf. Ignățiu din Richmond. În **Frankston, Victoria**, pe 13 aprilie va fi o Liturghie la Colegiul Ioan Paul al II, urmată de un grătar. Reuniuni ai foștilor studenți vor fi ocazii de sărbătoare specială. Alte evenimente care includ Exerciții Spirituale în viața de zi cu zi vor avea loc mai târziu pe parcursul anului.

În **Insulele Filipine la Manila**, comunitatea Scout Boromeo distribuie puieti de copaci Malunggay la 150 de familii. Copacul Malunggay are frunze comestibile și este considerat cea mai hrănitoare plantă din lume.

La **Centrul FCJ** vor fi sărbătoriri și o Liturghie în biserica locală cu un program special de vizite la spital care vor coincide cu o prezentarea de ventilatoare electrice pentru un număr de saloane. Și la **Maasin**, se vor da 150 de pomi fructiferi unor familii sărace din vecinătate împreună cu o explicație despre aniversare. Alte evenimente urmează să fie anunțate mai târziu.

În **Yogyakarta, Indonezia** pe 5 aprilie se va ține o Liturghie de mulțumire și pe 6 aprilie va fi o Casă Deschisă la Soropadan care va include o prezentare power point, o rugăciune meditativă, discuții scurte și împărtășire a carismei FCJ. În **Ende, Flores** pe 5 aprilie va avea loc o rugăciune specială în comunitatea FCJ cu care ocazie sunt vizitați vecinii și prietenii.

Provincia Britanică

Vor fi mai multe Liturghii de mulțumire. În **Middlesbrough, Anglia** la ora 12 pe 5 aprilie la Catedrala Sf. Maria. În **Somers Town, Londra** la Biserica Sf. Alois, pe 21 iunie. La **Liverpool** pe 13 septembrie la Catedrala Metropolitană Cristos Rege. Vor fi sărbătoriri în **Jersey** pe 19 mai și în **Paisley** spre sfârșitul anului: mulți studenți FCJ merg la Paris pentru o adunare specială a școlilor FCJ. Aniversarea a fost anunțată pe larg în publicațiile locale și naționale.

Provincia Continentală

În anul trecut în **Paris**, atât camera unde a murit Marie Madeleine în 1858 cât și muzeul au fost reînnoite. Prietenii comunității cât și elevii din școlile noastre au vizitat aceste camere și au învățat mai mult despre viața și spiritul Fondatoarei noastre. Școala FCJ, Notre Dame de France, găzduiește o adunare de școli FCJ. Mai multe informații despre acest eveniment se află pe <http://jubilefcj.free.fr/> O Liturghie de mulțumire se va celebra în Catedrala Notre Dame. Știm că unii dintre descendenții lui Marie Madeleine vor fi prezenți la Liturghie.

În parohiile din **Livorno și San Mauro**, unde trăiesc și muncesc Surorile FCJ, sunt planificate sărbătoriri pentru 5 aprilie. Pe parcursul anului vor fi sărbătoriri în aceste două localități și de asemenea în **București** și în **Turin**. S-a lucrat mult la traducerea unora dintre resursele noastre în *italiană, română și franceză*.

Provincia Irlandeză

Provincia Irlandeză mulțumește pentru viața și moștenirea lui Marie Madeleine și este dispusă cu această ocazie să o facă mai mult cunoscută în Irlanda pe ea și societatea ei. S-au publicat articole în ziare ; mulți studenți merg la Paris pentru „Marea Adunare”.

Se vor celebra Liturghia publice de mulțumire în **Dublin, Limerick City și Bunclody**. Se va celebra o Liturghie de mulțumire pentru Familia FCJ la Adunarea de la Centrul de Exerciții Spirituale St. Anne în Portarlinton pe 17 mai 2008.

Se organizează în școlile noastre concursuri de poezii–eseuri despre viața și carisma lui Marie Madeleine și este un concurs de poezie –eseu pe Internet pentru persoane de peste 18 ani. Cititorii vor fi vizitați pentru ca să prezinte o lucrare în scris fie în poezie sau în proză despre Marie Madeleine (Mai multe informații se află pe site –ul FCJ al Provinciei Irlandeze.)

Se vor oferi trei burse pe numele lui Marie Madeleine unor familii de naționalitate străină pentru a le ajuta să învețe limba engleză.

O Femeie a Timpului Nostru

Marie Madeleine Femeie a Pământului

Este rezonabil să sugerăm că, în ciuda petrecerii timpului în orașe și călătoriilor prelungite în unele regiuni dintre cele mai industrializate din Franța și Marea Britanie, **Marie Madeleine a rămas în inima ei o femeie de la țară.**

Marie Madeleine și-a petrecut copilăria la **Pouplain** în mediul sătesc din centrul Franței unde a descoperit ritmul anotimpurilor cu ciclul vieții noi, al creșterii și al recoltei.

*Mirosul fânului câmpiile întinse și cerul
pământul ...
.....coronițe de margarete, zburdând
fericită ca un copil
Aparent – și totuși profilându-se adânc*

*din 'Pouplain' de
Marilyn Matz fcJ
'Pasiune și Pelerinaj'*

în circulație privată FCJ 1997

Când s-a căsătorit în 1804 a primit ca zestre o proprietate la **Parassy** lângă Bourges în centrul Franței. Înconjurat de vii și de câmpuri plantate cu grâu, Parassy a devenit locul ei de singurătate, creștere în sfințenie și fericire. Marie Madeleine se ducea acolo în fiecare an la recoltarea strugurilor și-i cunoștea bine pe oamenii din sat. Îi înțelegea pe țărani și aceștia, la rândul lor, o iubeau atât de mult încât nu mai puțini de optzeci au călătorit până la Paris la înmormântarea ei.

Aceasta nu era o acțiune ușoară acum 150 de ani.

5 Aprilie 2009 marchează sfârșitul anului de comemorare în cinstea lui Marie Madeleine, *această femeie a pământului*. Grădinile au fost înfrumusețate, răsadurile pentru plantele nutritive au fost îngrijite, au fost plantați arbori dăunători de umbră și s-au mărit livezile. Multe dintre aceste manifestări sunt descrise în secțiunea de știri a Societății FCJ, www.fcjsisters.org dar am dori să amintim *unele dintre ele în acest material*.

În Manila, **Filipine**, 150 de familii de la Centrul FCJ, Bagong Silangan, au primit răsaduri în ghivece ale unei plante comestibile și hrănitoare, Malunggay; aceasta le suplimentează dieta în viitor. În Yogyakarta, **Indonezia**, comunitatea a plantat un pom *rambutan*. În grădina lor de la Baciro care să facă fructe într-un an. De asemenea, fiecare membru al comunității și-a luat responsabilitatea să aibă grijă în mod special de un copac din grădină, în speranța de a se încuraja o creștere mai bună pentru a compensa poloarea crescândă din Yogyakarta.

La Condor, un centru de studii rural de lângă Tarija în **Bolivia**, s-au plantat pomi fructiferi în jurul proprietății. La Școala Marie Madeleine din Clodomira, **Argentina**, s-au plantat copaci pe marginea drumului pentru a da umbră și pentru frumusețe. În mod similar, pe terenul școlii St. Philomena din Rhode Island, **SUA**, s-a mărit numărul pomilor dar și grădina casei FCJ din Tuscaloosa, Alabama **SUA**... și mai mult....

Lumea noastră este puțin mai verde ca rezultat al acestui An Aniversar

Marie Madeleine, *această femeie a pământului*, avea un simț înăscut al legăturii dintre pământ și bunăstarea spirituală și fizică. Aceasta se manifestă nu numai prin modul său de viață simplu, dar prin proprietățile pe care le-a dobândit și prin grădinile la care a ajutat să se creeze. S-ar cuveni să spunem că Marie Madeleine a *administrat* pământul și, în limbajul de astăzi, a fost *preocupată de mediul înconjurător*.

Exemplul lui Marie Madeleine este foarte relevant.

Un buletin informativ editat de

**Însoțitoarele
Credincioase ale lui
ISUS**

Stella Maris Broadstairs
Kent Anglia

**31 martie 2009
Ediția #7**

**5 aprilie 2008- 2009
Un An de Sărbătorire**

5 aprilie 2008 a marcat a
150-a aniversare a morții lui
Marie Madeleine,

Fondatoarea **Însoțitoarelor
Credincioase ale lui Isus** și
acest an aniversar a fost
marcat de sărbătoriri pentru a
mulțumi pentru viața ei și
pentru a o face mai bine
cunoscută pe această femeie
curajoasă ca model de viață
pentru noi.

Marie Madeleine Victoire
de Bengy de Bonnault d'Houët
Fondatoarea
Însoțitoarelor Credincioase ale lui

Vă invităm să vizitați site-ul nostru ca
să aflați mai mult despre
congregația pe care a fondat-o
Marie Madeleine
www.fcjsisters.org

Recunoscând această dragoste pentru pământ, nu este o surpriză că Marie Madeleine a ales locuri sănătoase pentru casele ei, și a încurajat crearea de grădini.

O casă pe malul mării ...

Marie Madeleine scrie în 1840 despre mănăstirea din Nisa, **Franța**. „Este așezată superb, situată cu fața spre mare. Putem vedea portul de la ferestrele noastre. Avem o grădină frumoasă cu o pădurice de măslini, smochini, tufe de trandafiri și leandrii cu flori la fel de multe ca frunzele. Ar trebui să vezi ca să crezi. Este ca o scenă dintr-o poveste... Îți voi trimite câteva smochine de ale noastre. Se pare că 400 de livre dintre aceste fructe vor fi uscate.”

...o casă frumoasă pe malul unui râu

Descrierea din anele de la Laurel Hill din Limerick, **Irlanda**, este aproape lirică pentru a justifica frumusețea acesteia. „Construite pe o înălțime puțin dincolo de oraș, terasele și pajiștea de pe această proprietate coboară spre râu. Aici se află pământuri cu iarbă verde și grădini înflorite, în apropierea mănăstirii noastre. Mai departe pe mal, locuințe frumoase, castele și ruine vechi care înconjoară totul sunt pe dealurile liniștite din Clare. Câteodată blând, limpede și azuriu; altădată, sumbru, agitat și înfuriat, râul Shannon care se transformă în aur lichid în acest loc la apusul soarelui este cel mai impresionant!...Seara frumusețea liniștită a reședinței noastre radiază o lumină aurie de o frumusețe strălucitoare.” Marie Madeleine a fost atât de impresionată de splendoarea ei încât a scris: „Spune surorilor noastre că Laurel Hill este încântător. Nu-l pot descrie. Nu mai avem un loc mai frumos, nici măcar la Nisa.”

...o casă la nouă mile depărtare de Londra

În mai 1841, Marie Madeleine scria din vestul **Londrei**: „Ar fi greu pentru tine să descrii grădina de aici, (la Gumley) găinușele de baltă și păsările frumoase de toate felurile, rododendronii în floare de aproximativ zece metri înălțime, locuința retrasă de pe un deal înconjurată de grădină, de o pădure umbroasă, de tei înalți și de glicină frumoasă ... Cât aș dori să fii aici chiar numai pentru o zi! Nu o pot descrie. Va trebui să o vezi.”

...Și trimițând trandafiri cu dragoste

În aprilie 1838, Marie Madeleine a scris surorilor de la **Turin, Italia**: „Vă trimit patru sute șizeci de tufe de trandafiri și pentru că am găsit o ocazie bună, vă trimit de asemenea patru sute șizeci de arbuști, tufe de trandafiri, iasomie și doi oleandrii frumoși. Toate acestea trebuie trimise prin diligența care pleacă din Chambery marți seara, două zile după Paște. Nu am putut face rost de portocali, așa cum am sperat. (Aceștia urmau să vină mai târziu.) Dacă clădirea nu este terminată, voi face o altă călătorie și vă voi aduce un măslin și câțiva portocali și lămâi.”

Analele timpurii conțin multe alte descrieri ale grădinilor de la primele mănăstiri..... În **Franța**, la St Anne d'Auray, de exemplu, o regiune sălbatică a fost transformată într-un parc magnific și la Nantes, grădina a devenit o oază împădurită și cu flori. Aceasta a implicat alcătuirea de planuri și s-au transportat plante între mănăstiri și chiar între țări,...(într-o măsură în care astăzi ar putea fi ilegal.) Este cel mai important că de aceste grădini a beneficiat multă lume.

Culegătorii de bumbac, (copiii care obțineau câștiguri derizorii descărucând bucățele de bumbac) din Châteauroux, Franța, „au fost ispitiți nu pur și simplu pentru că aveau acces la atelierul școlii dar și la spațiile verzi fără sfârșit unde se puteau juca în timpul pauzei dintre muncă și lecții.

„(Grogan pagina 92) În zilele de duminică și de sărbători casa și parcul erau deschise atât copiilor cât și adulților... Mamele de familie, femeile tinere, și toți cei doreau să crească în credință veneau să primească învățătură,” și să se bucure de parc!

...și astăzi

A trecut de mult vremea cumpărării de case mari și creării de grădini întinse pentru o școală și comunitate, dar putem întreba cum se traduce în ziua de astăzi plăcerea lui Marie Madeleine față de pământ și grădini? – Așa cum s-a sugerat, Marie Madeleine **a administrat** pământul; a administra ceva este a-ți lua **responsabilitatea** pentru aceasta.

...Grădina Pământului

Povestea creației din Geneză, (2. 15) ne oferă o imagine a administrării. Adam și Eva au fost așezați într-o grădină, „pentru a o lucra și a avea grijă de ea”. Povestea ne prezintă o imagine a **Grădinii lui Dumnezeu** și a oamenilor ca „grădinarii” ei.

Copacii din grădina Edenului erau „plăcuți ochiului”. Grădinarii trebuie să mențină frumusețea și să se opună degradării **Grădinii lui Dumnezeu**.

Grădina din Geneză oferă hrană și apă și alte materiale (2. 12) pentru a întreține viața sub **toate** formele ei. .. Astfel **Grădina lui Dumnezeu** trebuie să fie îngrijită ca să poată susține **toate** formele de viață.

O **grădină** este un loc al creativității. Suntem creați după imaginea lui Dumnezeu (Geneza 1. 26) și trebuie să ne folosim cunoștințele științifice în mod creativ pentru a spori **toate** formele de viață în **Grădina lui Dumnezeu**.

Grădina lui Dumnezeu aparține tuturor generațiilor și trebuie să fie îngrijită astfel încât să dăm viitorului un Pământ mai sănătos decât l-am moștenit.

O Dumnezeule iubitor!

Ne-ai făcut să contribuim la crearea pământului!

Păzitori ai planetei!

**Ca să ne pese de toate creaturile tale,
să îngrijim pământul, marea
și aerul pe care-l respirăm;
tot ce ai făcut
ai așezat în mâinile noastre.**

Ps 8 (Tr Nan Merrill)

Marie Madeleine . . . harpistă

Probabil că nu există un limbaj mai puternic decât acela al muzicii.

Muzica trece toate barierele culturale și lingvistice. Ea vorbește profund inimii și înobilează sufletul uman. Muzica este adecvată celebrărilor și folosirea ei a avut un rol în ceremoniile sacre încă din timpuri străvechi. Muzica este cu adevărat limbajul îngerilor.

Pentru toate acestea și nu numai, muzica a fost întotdeauna o trăsătură a vieții FCJ și o parte importantă a educației FCJ. Muzica și muzicienii au fost întotdeauna încurajați: muzica este în sufletele noastre și ne aducem aminte cu plăcere că Marie Madeleine d'Houët, Fondatoarea Societății FCJ, era harpistă. Deși nu știm nimic despre abilitățile ei muzicale, observăm că pe lângă cărțile ei de rugăciuni, poze și alte obiecte care amintesc despre persoana ei, *harpa cu pedală* a lui Marie Madeleine este un obiect prețios în muzeul casei FCJ din Paris. Deși sunt relatări insuficiente despre preocuparea de a cânta la harpă după ce a fondat Societatea FCJ, tradiția ne spune că

ocazional acompania surorile în timpul momentelor de recreație pe când cântau imnul dedicat Mariei, *Bonsoir, Bonne Mère . . .* care fusese compus de Marie de Bussy fcj.

Fondatoarea FCJ a învățat să cânte la harpă din copilărie pe vremea când a cânta la harpă reprezenta o cerință a rangului său social. Următorul istoric succint arată contextul în care Victoire, (așa cum era cunoscută Marie Madeleine) a învățat să cânte la acest instrument.

Se bazează pe un text care ne-a fost furnizat de **Mairead Doherty** (née Loughnane) care a fost la Laurel Hill FCJ iar acum este harpistă profesionistă în Boston.

Harpa și dezvoltarea ei

Scriptura ebraică ne spune că *Regele David îl proslăvea pe Dumnezeu cu harpa și cântul* iar mărturia ne arată că harpa din timpul acela (cca. 1000 ÎEN) era un instrument simplu cu zece corzi. Un instrument ca acesta, așa numit *lap-harp* a fost preluată de popoarele celtice în migrațiile lor către Vest traversând ceea ce se numește astăzi Europa, și celtii au adoptat harpa ca fiind a lor.

Timp de peste cincisprezece secole, în mod special în Irlanda, harpiștii celți au perfecționat instrumentul în cele din urmă adăugând mult mai multe corzi și un sistem de mănere manuale și astfel a fost posibil să se schimbe valoarea sunetelor corzilor individuale. Harpa s-a dezvoltat în 18 țări din Europa și având o mai mare flexibilitate, instrumentul a fost inclus în orchestre. Apoi un constructor de instrumente, Hochbrucker, a conceput un mecanism care a dat posibilitatea adăugării unei noi game de chei și astfel a apărut harpa cu pedală, care a fost introdusă în Franța în 1749. A fost un succes atât din punct de vedere muzical cât și social. Inițial, nu exista muzică pentru această harpă, *nouă* și lipsa acesteia s-a acoperit prin muzica de clavecin și prin ingeniozitate. Fiul lui Hochbrucker a fost cel care a scris muzică timpurie pentru harpa cu pedală. Georges Cousineau, un constructor de harpe francez, a îmbunătățit sistemul de pedală și îmbunătățirile sale au continuat să fie făcute ulterior de către Sebastian Erand, un constructor de pian care a patentat mecanismul pentru harpa cu pedală în 1794, atunci când s-a refugiat la Londra.

Harpa cu pedală a înflorit în Franța pe parcursul secolelor optsprezece și nouăsprezece. Era populară în saloanele particulare, unde se folosea o variantă *Salon*, și în special în orchestrele care se dezvoltau în Europa. Copiii care doreau să studieze acest instrument, atât băieți cât și fete, studiau de obicei harpa începând cu pianul și apoi cu studiul harpei propriu zis la vârsta de zece sau doisprezece ani. . . . Așa cum Irlanda este considerată că a dezvoltat harpa irlandeză, Franța este considerată că a dezvoltat harpa cu pedală.

Este plăcut să ne gândim că Marie Madeleine Victoire cânta la harpa cu pedală, foarte la modă pe atunci, distrându-i pe părinți, pe surorile mai mici, pe frați și pe prietenii de familie.

Muzica și acompaniamentul muzical este a tradiție FCJ care dăinuie. . .

Bucuria de a cânta la harpă

Martha Ní Ghlinn, și Aisling Egan sunt studente în anul trei la Laurel Hill, Limerick, unde cântatul la harpă este o tradiție de prestigiu. Ele scriu:

Suntem două dintre persoanele norocoase de la Laurel Hill Coláiste FCJ care au bucuria de a cânta la harpă. Bucuria de a cânta la harpă pare a fi fără margini, atât în cadrul activităților în școală cât și în afara ei. Anul acesta ni s-a dat ocazia extraordinară de a participa la Ansamblul de Harpă a școlii noastre sub conducerea D-nei Geraghty, o muziciană bine cunoscută nouă tuturor. Ne-am întâlnit de mai multe ori în timpul anului. Am învățat câteva melodii noi foarte frumoase, am participat la liturgiile din cadrul școlii și chiar am făcut parte din orchestra școlii în cadrul căreia am cântat melodii frumoase. Pe lângă toate acestea, ne-am simțit cu adevărat foarte bine și am învățat foarte mult una de la cealaltă despre stilurile și tehnicile noastre individuale.

În afara școlii, multe dintre noi suntem membre ale Orchestrei Naționale de Harpă și a Orchestrei Naționale Irlandeze sub direcția lui Dr. Janet Harbison, o harpistă irlandeză renumită. Numai anul acesta am călătorit în Austria și Germania unde am participat la evenimente de prestigiu ca acela de la Sala Filarmonică din München.

Cântatul la harpă tinde de asemenea să ne umple verile făcându-ne plăcere. De la școala de vară rezidențială împreună cu *Cairde na Cruite* din Termonfeckin, Co. Louth, la *Festivalul Willie Clancy* din Miltown Malbay, Co. Clare, festivalurile ne oferă ocazia să participăm la ateliere cu profesori de harpă diferiți și de asemenea să cântăm în sesiuni împreună cu alți muzicieni.

A-L preamări pe Dumnezeu . . .

Dăm ultimul cuvânt unei pianiste FCJ.

Madeleine Cuddy fcj, cunoscută de multă lume a fi o pianistă cu o carieră deosebită, dirijoare de cor și pricepută în stilul liturgic, vorbește despre bucuria acompaniamentului coral.

„Este o bucurie de a acompania un cor care cântă dând cu adevărat sens cuvintelor.

Cântecul dă sens muzicii.

Credința cu care se cântă devine vie.

.... Chiar dacă vocea nu-i sună bine, dacă persoana cântă din suflet este cea mai minunată adorație a lui Dumnezeu.’

David și toată casa lui Israel cântau înaintea DOMNULUI cu tot felul de instrumente de lemn de chiparos, cu harpe, lire, tamburine, cu fluier și cu cimbale.

(2 Samuel 6:5)

Cântatul la ghitară și slujirea prin muzică

Ghitara, un alt instrument cu corzi, este populară în America de Sud, și Ely Paralta fcj scrie din Argentina:

Sunt implicată în slujirea prin muzică în Parohia Sfintei Treimi din *Solidarity Barrio* unde locuiesc. Cânt la ghitară și conduc cântatul la liturgiile de sâmbătă și duminică. În unele situații ofer același talent unui grup de catehezi.

Sunt foarte fericită că pot să contribui la viața liturgică. Știu că oamenii, în mod special tinerii, sunt foarte bucuroși de talentul meu muzical și-mi place să le văd fețele fericite și zâmbetele când se adună să cânte. Am primit multe cereri din partea celor care iau lecții de ghitară. Din păcate, din cauza obligațiilor mele față de slujirea mea la *Fe y Alegria*,* am putut să iau o singură elevă. Îmi place să văd entuziasmul pe care-l provoacă muzica și cântul în viața oamenilor ca și în propria viață.

Când locuiam în La Banda, orașul meu, cântam într-un cor pe când eram adolescentă. Aici am învățat cum cântul vine din adâncul meu și am avut simțământul de „*trăire a cântecului*!” Mai târziu, când eram în Cordoba în calitate de candidată FCJ am avut ocazia să învăț să cânt la ghitară. Am întâlnit un cuplu tânăr care mi-au dat lecții de ghitară. Am învățat foarte repede pentru că mă interesa foarte mult. În plus, fratele meu mi-a dat o ghitară de ziua mea. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru talentul meu muzical și vocea mea și doresc să folosesc acest talent ca să le inspir altora viață și bucurie. Cred că muzica este un mod minunat de a aduna oamenii laolaltă.

*Școlile *Fe y Alegria* (Faith and Joy) sunt o rețea de școli catolice sponsorizate de stat fondate de lezuiți pentru populația urbană și rurală marginalizată. Statul plătește salariile profesorilor și școlile adună fonduri pentru a acoperi cheltuieli curente.

.... și au umplut văzduhul cu sunete de bucurie.

(1Chronicles 15:16)

Vă invităm să vizitați situl nostru la
www.fcjsisters.org

*Ar putea face să vă facă inima
să cânte!*

O Femeie a Timpului Nostru Marie Madeleine și copiii

Photo: Copil haitian primind îngrijire medicală. Reuter

Martie 2010
Numărul #10

Un buletin informativ editat de
Însoțitoarele Credincioase ale lui Isus,
Stella Maris, Broadstairs, Kent, Anglia

Vă invităm să vizitați site-ul nostru să aflați
mai mult despre congregația pe care
a fondat-o Marie Madeleine.
www.fcjsisters.org

Pe 25 ianuarie 2010 UNICEF a publicat un comentariu în presă despre orfanii haitieni 'Știm din experiența situațiilor de urgență din trecut că traficarea are loc în haosul care urmează după o catastrofă naturală. Indivizi lipsiți de scrupule vânează copii vulnerabili care se întâmplă să fie despărțiți de ceilalți membri ai familiilor lor. Pot fi răpiți copii care să răspundă cererii de copii care să fie traficați pentru a furniza **mână de lucru ieftină** sau pentru exploatare sexuală. ... După ce au supraviețuit cutremurului, este vital ca astfel de copii să fie în siguranță și protejați de activitățile dăunătoare ale traficanților de copii.

Copiii suferă întotdeauna când are loc un dezastru dar cu un ajutor eficient, rezistența lor naturală îi poate salva.

Marie Madeleine d' Houët, fondatoarea Însoțitoarelor Credincioase ale lui Isus, și-a dat seama de necesitatea unui astfel de ajutor și a înțeles-o pe deplin. Și ea a avut parte de suferință în viață. Între august 1804 și septembrie 1805 a trecut prin mai multe evenimente precum bucuria căsătoriei, durerea de a rămâne văduvă, miracolul maternității. Vede în fiecare copil propriul ei copil și susținea că pe el, pe Eugène, îl avea întotdeauna în minte. Așa cum spunea ea, '*coarda aceea vibrează întotdeauna în tonul cel mai adânc al inimii mele.*' Ea manifesta o iubire practică pentru copii.

Mama și pruncul :
Adriaan Boshoff

În 1820 când Însoțitoarele Credincioase s-au adunat pentru prima dată, au avut grijă de copiii exploatați prin **muncă ieftină**. În Amiens, unul dintre marile orașe textile din Franța, și din cauza războiului, aveau loc blocaje și se aplicau sancțiuni iar industria era în recesiune. Muncitorii textiliști sufereau foarte mult și la fel ca astăzi, copiii erau primele victime.

Marie Madeleine a convins autoritățile civile să-i permită să folosească o clădire scoasă din uz și a transformat-o într-un centru de îngrijire și educare a acestor copii **exploatați** care veneau purtând coșuri cu rămășițe de bumbac care să fie descălcite și duse acasă seara. Această muncă considerată într-un fel lipsită de importanță era o contribuție indispensabilă la venitul de familie. Fondatoarea și surorile ei iubeau și îngrijeau acești copii și-i ajutau să crească făcând față condițiilor grele.

Un tratament omenos

pentru copii

'Notre Mère, (titlu dat lui Marie Madeleine de către surorile ei, tradus 'Mama Noastră') a hotărât să permită ca școala pe care a înființat-o anul trecut să mai continue pentru a vreme. Se ducea adesea să-i vadă pe acești copii săraci, interesându-se de tot ce are legătură cu ei. S-a întâmplat să participe la ziua profesoarei lor, și a profitat de ocazie să le facă o surpriză plăcută. A chemat-o pe profesoară la ea și i-a spus să se ducă să bată la ușa copiilor la miezul nopții. Când tânăra Soră a ajuns acolo, bucătăreasa i-a dat două tăvi de prăjituri și tarte, spunând, 'la-le pentru micuții tăi. A fost idea Mamei Noastre.' Mergând spre școală Sora trebuia să treacă prin fața camerei Mamei Noastre. Privind spre fereastră, a văzut-o pe Mama noastră, care o urmărea cu privirea ca să fie martora bucuriei ei.'

(anale din Paris 1850)

Marie Madeleine a murit în 1858

și potrivit dorinței ei a fost înmormântată cu orfanii de la Gentilly, Paris.

Fondatoarea
Însoțitoarelor Credincioase ale lui Isus

În 1970 Biserica i-a dat lui Marie Madeleine titlul de **Venerabilă** recunoscând că a trăit o viață de virtute remarcabilă.

Următoarele povești din Manila, Jersey și România arată varietatea de muncă inspirată de Evanghelia care duce mai departe viziunea lui Marie Madeleine.

Surorile FCJ din Manila scriu despre consecințele inundațiilor recente :

Copiii de aici le place apa! Ori de câte ori plouă dansează și se împrășcă sub burlane, înoată în bălți și se distrează de minune. Uneori își împart un pliculeț cu șampon sau aduc săpun ca să se bucure de o baie comună! Dar pe 26 decembrie 2009 lucrurile au fost diferite. Ploaia torențială s-a cuplat cu deschiderea barajelor care erau gata să se rupă, ceea ce a făcut ca apa să se reverse peste multe suprafețe din Manila, măturând oameni și case. Era înfricoșător. Din fericire, în vecinătatea locului unde activăm noi, surorile FCJ, nu a murit nimeni, dar au fost inundate serios multe case și oamenii au pierdut puținele lucruri pe care le aveau.

Cum au făcut față copiii? Cu puterea lor de rezistență obișnuită. Copiii de aici, și adulții nevoiași sunt obișnuiți cu greutățile. Experiența lor zilnică este că viața este precară. Când s-au retras apele oamenii s-au întors la casele lor, au curățat noroiul și molozul, au salvat ce au putut și au mers înainte. Li s-a oferit mult ajutor practic familiilor – hrană, saltele, păaturi, plase împotriva păianjenilor, materiale pentru igienă, lenjerie de corp, uniforme școlare noi, caiete și creioane. Copiii li s-a părut că venise Crăciunul! Acum joacă jocuri, fug, sar și râd. Astăzi este o nouă zi și o trăiesc din plin.

Maureen Doyle, Directoarea Școlii Primare

FCJ, din Jersey scrie : Jersey este o mică insulă cu o populație de 100.000 de oameni. Este un centru financiar internațional. Turismul este în declin, ca și agricultura. Dimensiunea mică a insulei Jersey face ca locuitorii să nu-și poată păstra anonimatul și intimitatea. Oricine are neazuri oricât de mici cu poliția, este sigur că va fi comentat în ziarul local Jersey Evening Post!

Este o mare discrepanță între cei avuți și cei nevoiași : sunt cei cărora li se plătesc salarii foarte mari în finanțe, justiție și comerț și cei cărora li se plătește foarte puțin în servicii turistice și munca agricolă. Mulți cu venituri medii luptă să păstreze aparențele de belșug și aceasta poate duce la datorii mari. Sunt probleme cu băutura și cu drogurile în Jersey și o mare deosebire în asigurarea locuințelor. Sărăcia există dar este bine ascunsă pentru a se menține imaginea că insula Jersey este o societate prosperă și stabilă. Ar fi foarte greu cuiva să găsească o locuință socială pe șosea principală.

Copiii din Jersey împart aceeași insulă și multe dintre aceleași probleme – dar pentru motive diferite.

La Școala Primară FCJ, este foarte important ca elevii să afle motivele inegalității. să construiască respectul de sine și să aibă putere de rezistență.

Gabriela Lungu fcJ scrie din România

De la capăt

Lucrez la un centru de zi din cadrul unei organizații unde copiii vin și-și fac temele după ce termină orele de curs de la școală. Ei primesc ajutor la teme, dar și o masă caldă la o cantină în apropierea noastră. Copiii au posibilitatea de a face și alte tipuri de activități decât cele școlare: colaje, desene, abilități practice, cultură generală, jocuri de rol, ieșiri la teatru sau muzee.

Ei provin din familii cu posibilități materiale reduse, dar de cele mai multe ori sărace din punct de vedere afectiv. Cea mai mare parte dintre copii nu au loc suficient sau condiții pentru pregătirea lecțiilor, iar pe unii, părinții nu-i pot ajuta la teme. Cei care locuiesc mai departe de oraș pleacă în jurul orei 6.30 dimineața și se întorc seara pe la 18.00. Pentru copii nu este întotdeauna ușor programul pe care-l au: teme multe și întoarcerea seara acasă.

Observ adesea oboseala pe chipul lor. Și am impresia că sunt ca niște oameni mari care lucrează, adică ca acei care merg la muncă. Și este adevărat. Deoarece pentru mai mulți dintre ei capacitatea lor intelectuală este limitată și lucrează mai lent, cu dificultate și poate mai mult decât cei care nu au nevoie de sprijin.

Dincolo de zilele mai grele când sunt frustrați din cauza temelor multe, a lipsurilor de acasă sau a faptului că rămân cu scrisul în urmă din clasă, copiii sunt niște luptători. Astăzi am auzit bucuria unei lupte câștigate. Lucrez de aproape trei luni cu un băiețel care are dificultăți de asimilare pentru că el să memoreze tabla înmulțirii. Am trimis multe bilețele mamei lui pentru ca să-l sprijine. Câteodată mama lui a colaborat cu mine, dar atunci când nu s-a implicat, copilul a fost dezorientat și nu a știut dacă trebuie să asculte de mamă sau să asculte de mine. Băiatul nu a știut astăzi toată tabla înmulțirii, dar a știut spre surprinderea mea o bună parte din ea. Atunci l-am întrebat: „Cum de ai știut să răspunzi corect?” „Nu știu, mi-am dat drumul” mi-a răspuns, el.

Ei luptă de multe ori și cu furia lor interioară provenită poate din frustrările, nedreptățile, jignirile din familie, lipsa de valorizare și de încredere, lipsa stimei de sine, lipsa valorilor, dezorientarea și confuzia din modelele de viață propuse de noi și ceea ce văd în familia lor. Când ei se întorc în familie seara, tot ce-am construit noi peste zi cu privire la valori și responsabilitate se clatină și a doua zi o luăm de la capăt. Mă simt limitată de fiecare dată când încerc să mă pun în locul lor ca să înțeleg puțin mai mult din comportamentul lor. Și-mi dau seama că nu înțeleg mult, copiii au familie, dar nu au experiența mea de familie.

E dificil s-o iau în fiecare zi de la capăt pentru că micile progrese în comportament și în atitudine se văd poate în timp. Nu e greu s-o iau de la capăt când le repet în fiecare zi „bravo”, „foarte bine”, „excelent”, „ești minunat”. Îmi dau seama că e mai greu pentru mine atunci când se poate întâmpla că nu i-am iubit și încurajat pe copii cu toată ființa mea. Este singurul lucru pe care-l pot face nou și proaspăt în viața lor.

**Mulțumim tuturor
care au contribuit la acest buletin !**

O FEMEIE A VREMURILOR NOASTRE

Venerabila Marie Madeleine d'Houët ... prietena și însoțitoare

Mai 2010
nr. 11

Buletin informativ al Surorilor
Însoțitoare Credincioase ale Lui Isus
Stella Maris Broadstairs Kent Anglia

Vă invităm să vizitați website-ul nostru ca să aflați mai multe despre
congregația noastră pe care a fondat-o Marie Madeleine...

www.fcjsisters.org

Marie Madeleine era însoțitoare și prietenă. Cea mai adâncă dorință a sa a fost să fie o însoțitoare a lui Isus, așa că, inspirată de exemplul Mariei Magdalena și al altor femei discipoli, ea l-a însoțit pe Isus, „l-a ajutând sprijinindu-l prin resurse proprii”. (Luca 8:1-3) În toată viața ei a experimentat bucurie și sprijinul prieteniei.

Ne putem întreba care este legătura între a fi prieten și a fi însoțitor și care sunt deosebiri între ele. Nu putem analiza aici aceste diferențe în profunzime, dar putem să intuim că în timp ce compania unui însoțitor poate fi oferită, prietenia este un *dar*; deși cele două sunt legate una de cealaltă, fiind pe același nivel al relațiilor umane sau al cercurilor de prieteni, există o reciprocitate în prietenie care nu face parte neapărat din însoțire. Prietenia oferă un spațiu protejat în care diferențele personale ies la lumină, ceea ce ne ajută să vedem lucrurile din altă perspectivă. Ca să putem trăi în spiritualitatea însoțirii, trebuie să încercăm mereu să vedem lucrurile din perspectiva celorlalți, chiar dacă în acest caz acest lucru nu se face la fel de ușor ca într-o prietenie. Acest respect adânc pe care trebuie să-l avem față de unicitatea celorlalți ne deschide calea spre transformare, dincolo de granițele și presupunerile care ne mențin în zona de confort. În viața de zi cu zi, deschiderea spre diferențele dintre noi și ceilalți ne ajută să ne deschidem către Isus, și invers.

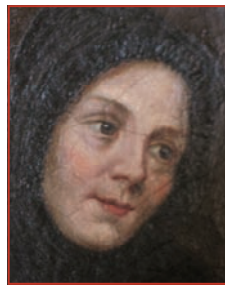
Cercul de prieteni ai Mariei Madeleine, grupul cu care ea împărtășea bucuriile și necazurile de zi cu zi, le includea pe surorile însoțitoare, pe membrii familiei ei, pe prietenele ei din copilărie, pe preoți. Rolurile lor erau variate, dar uneori se întrepătrundeau.
(contribuție din partea lui Mary Campion McCarren fcj și Joanna Walsh fcj).

Una dintre prietenele ei din copilărie era **Constance de Rochefort**, din Issoudun. Marie Madeleine Victoire se căsătorește cu Joseph de Bonnault d'Houët pe 4 august 1804, iar trei luni mai târziu, Constance îi scrie: „Mama a insistat mult să merg la teatru în seara asta. Așa că trebuie să mă resemnez și să mă îmbrac de seară. Lăsând gluma la o parte, am nevoie de ceva să îmi distragă atenția și să-mi alunge gândurile triste. În tine regăsesc tot ceea ce are prietenia mai bun și mai plin de fidelitate.” (28 noiembrie 1804)

Marie Madeleine l-a întâlnit prima oară pe Părintele **Denis-Auguste Affre** pe când acesta era Vicar General la dioceza din Amiens. Numit ulterior Episcop de Paris, el a fost cel care le-a invitat pe Surorile FCJ la Paris. Era o perioadă de neliniște civică, iar Arhiepiscopul a fost ucis în 1848 de un glonte rătăcit, în timp ce încerca să negocieze un armistițiu între baricadele din Paris. Putem citi durerea resimțită din rândurile scrise de Marie Madeleine: „...uneori, atunci când nevoia e mai mare, Dumnezeu ridică un zid protector pentru noi; apoi se retrage, lăsându-ne din nou cu sprijinul din partea altor oameni. Numai Monseniorul era sprijinul nostru din Paris. ”

Julie Guillemet avea doar 13 ani când a întâlnit-o prima oară pe Marie Madeleine. Această tânără femeie a devenit una dintre primele însoțitoare credincioase. Julie era la început încăpățânată, iar Marie Madeleine era pentru ea un mentor. În ciuda diferenței mari de vârstă, tovarășia lor s-a transformat într-o prietenie spirituală profundă. Julie a fost cea care a acompaniat-o pe fondatoarea ordinului la prima vizită în Anglia și cea care a devenit mai târziu responsabilă pentru Anglia și Irlanda.

Într-o carte recentă cu reflecții despre Marie Madeleine, Veronika Schreiner fcj notează următoarele, pe marginea unei scrisori trimise către Julie: „Inima mea este deschisă către ea și către Julie, simțind prietenia profundă care le leagă. Oricine poate înțelege dorința Mariei Madeleine de a vorbi cu Julie și nu de a-i scrie doar, și totuși, ea este sfâșiată între această dorință și celelalte îndatoriri pe care trebuie să le îndeplinească. Ea vede foarte clar ceea ce se întâmplă și îi vorbește și lui Julie deschis despre asta. Ea descrie modul în care trebuie să îi accepte pe oameni așa cum sunt, în acest caz, o prietenă foarte atașată de ea. Nu își poate ascunde dorința de a-și putea continua munca, dar și dorința mai profundă de a o avea pe Julie în vizită alături de ea în Boulogne. Dar acest lucru nu este posibil.”

Julie a murit pe 30 aprilie 1858, la doar patru săptămâni după prietena și însoțitoarea ei.

Julie Guillemet

Tovărășia dintr-un centru de refugiați

Centrul pentru refugiați FCJ din Toronto, Canada, a apărut în 1991 ca o inițiativă de colaborare între Surorile FCJ și familia Rico, refugiați din El Salvador. Totul a început cu două camere pentru femei care se aflau în circumstanțe dificile. Proiectul a crescut și cuprinde acum trei centre pentru femei și copii care cer azil, plus un birou unde toți cei nou veniți sunt primiți cu drag. Loly Rico și soțul ei Francisco sunt co-directori ai centrului și sunt de asemenea Însoțitori în Misiune. **Lois Bordowitz fcj, Președinte al Consiliului Director și Loly Rico, co-Director, scriu:**

„Centrul FCJ pentru Refugiați este un loc unde străinii sunt bineveniți. E mai mult decât un birou unde oamenii sunt ajutați cu diverse acte. Ușa noastră este deschisă pentru bărbați, femei și copii care au trăit trauma dezrădăcinării din mijlocul a tot ceea ce le era familiar. Nevoile lor diferă, de la un sfat pe moment la o tovărășie pe termen lung.

Maria (numele nu este real) a venit la noi singură, când era la ananghie. Trăia într-unul din centre, împreună cu celelalte femei, dar nu putea avea încredere în nimeni. Loly a lucrat cu ea cu răbdare, construind o relație de încredere. Deși a trebuit să se mute din centru, a fost mereu binevenită acolo, la început doar pentru a saluta și a face cafea pentru personal. În timp, ea a ajuns să ne gătească o masă, iar acum este un voluntar care vine regulat și este responsabilă de distribuirea hranei. De acum un an și jumătate de când a început, a ajuns să aibă mai multă încredere în oameni, a început să învețe limba engleză și și-a recăpătat încrederea în sine.

Multe dintre femeile care au locuit cu noi revin să ne viziteze, să ne împărtășească veștile bune atunci când primesc permisul de ședere, când absolvă facultatea, când au un copil etc. Două dintre femei s-au oferit voluntare să facă parte din Consiliul Director.

Mulți dintre refugiați se oferă voluntari și lucrează la Centru. Cred că asta este ceea ce face din centrul nostru un loc atât de primitor. Ca și Marie Madeleine, poarta noastră este deschisă pentru femeile care au necazuri, pe care le însoțim pe măsură ce se integrează în noul lor cămin.”

Marie Madeleine Victoire de Benzy de Bonnault d'Houët
Foundress of the
Faithful Companions of Jesus

În timpul vieții, Marie Madeleine era cunoscută pentru bunătatea ei profundă și a fost numită chiar înainte de moarte o femeie sfântă. În 1873, Nuntial Apostolic din Paris a primit de la Roma permisiunea de a începe o cercetare asupra sfințeniei din viața Mariei Madeleine. **Procesul** de strângere de dovezi de la diferiți oameni referitor la felul în care a trăit o persoană e cunoscut sub numele de „**Cauză**”. Acest proces poate conduce spre canonizarea persoanei. În 1970, Biserica a recunoscut eroismul extraordinar al virtuților Mariei Madeleine și a decarat-o „**venerabilă**”. Următorul pas este beatificarea sa. Înainte ca aceasta să se poată întâmpla, este nevoie de o dovadă că prin intermediul ei s-a întâmplat ceva minunat, un lucru inexplicabil prin legile naturale și științifice. Cu alte cuvinte, este nevoie de o dovadă că prin intervenția ei a avut loc **un miracol**. Poate părea ceva covârșitor, iar unul din modurile prin care putem să începem este să îi cerem favoruri în viața de zi cu zi.

Marie Madeleine ne este prietenă, ea are grijă de noi, se roagă cu noi și este gata să ne ajute.

Așa că cereți-i să se roage cu voi pentru ceea ce aveți nevoie.

Prietenia la școală

Marie- Geneviève Renaud fcj ne scrie din Paris:

„Marie Madeleine accentua importanța relațiilor de prietenie cu elevii din școlile FCJ. Ea îi cunoștea pe toți pe nume, se interesa de progresul pe care îl făceau, întreba de ei, le trimitea mesaje, le cerea să se roage și le arăta că sunt iubiți.”

Dragostea ei naturală pentru copii a fost influențată de spiritul care însușea St. Acheul, școala iezuită unde era înscris Eugène, fiul ei. Ignatius de Loyola, fondatorul ordinului iezuit, pune mare preț pe prietenie și pe relațiile bune.

Ely Peralta fcj ne scrie din Salta, Argentina:

*„Școala **Fe y Alegria** din cartierul Solidaridad este pătrunsă de un ethos ignațian. Acest lucru nu ne surprinde, căci toate școlile Fe y Alegria au o fundație ignațiană.*

Poate acesta este unul din cele mai surprinzătoare și frumoase aspecte ale școlii noastre. Printre elevi și membrii personalului, există un profund sentiment de prietenie.”

Ely fcj, care este tutor în școală, spune că deseori elevii aleg să rămână la școală chiar și după orele de curs; le place să stea de vorbă cu angajații, despre care știu

Din analele de la Paris, 1853

“Am sărbătorit celebrarea veneratei noastre Mame pe 22 iulie. Ea își exprimase dorința ca o zi festivă cu imnuri să înlocuiască celebrarea obișnuită, așa că am compus un imn în onoarea Sfintei Maria Magdalena. Cele mai sincere adorații era introduse delicat, dar Mama Noastră nu și-a dat seama de plan și a dorit chiar ca imnul să fie cântat în timpul binecuvântării. Iată mai jos doar refrenul:

“Tu, atât de bogată în haruri,

Însoțitoare a lui Isus,

Condu-ne pe urmele tale,

Spre lăcașul celor aleși.”

« Vous si riche en grâces

Compagne de Jésus,

Menez-nous sur vos traces

Jusqu'au séjour des élus. »

Surorile FCJ și Însoțitorii în Misiune nu ar reuși să -și îndeplinească misiunea fără a-i avea alături pe Isus și pe ceilalți oameni.

“Iubirea lui Dumnezeu care se revarsă în inima fiecărei surori prin Duhul Sfânt este izvorul iubirii autentice și al adevăratei prietenii, mai ales cu colegele din Societate.”

(Constituția FCJ 191)